

“รอ ...หลานแพรว”

ศ ศ ภา ง ค์

กราบเท้า คุณยายที่เคารพอย่างยิ่งของแพรว

พร้อมกับจดหมายฉบับนี้ แพรวได้ส่งผ้าถุงสำเร็จ ทอด้วยไหม อย่างดีมาให้คุณยายค่ะ อีกไม่กี่อาทิตย์ก็จะถึงวันขึ้นปีใหม่ ความปรารถนาของแพรวคือ อยากเป็นคนแรกที่ส่ง “ของขวัญ” มากราบคุณยายแทนตัวแพรว เพราะแพรวคงไม่มีโอกาสมาร่วมฉลองและทักบาตรร่วมกับคุณยายเช่นปีก่อน แพรวเพิ่งจากบ้านเป็นครั้งแรกจึงรู้สึกเจียบเหงา เพราะคิดถึงคุณยายและน้องน้อยด้วยค่ะ ความรู้สึกของแพรวคอยบอกเตือนอยู่เสมอว่า “อย่างน้อย แพรวยังมีคนที่รักแพรวและเป็นห่วงแพรวอยู่ถึงสองคน” ดังนั้นพอแพรวมีเวลาว่างจึงไปหาซื้อ “ของขวัญ” แล้วรีบจัดส่งมา เพื่อ...จะได้ถึงมือคุณยายก่อนปีใหม่ แพรวอยากให้คุณยายแต่งตัวด้วยผ้าที่แพรวซื้อมาให้ แล้วแพรวจะเก็บความภูมิใจไว้คนเดียว คุณยายขา...วันปีใหม่ คุณยาย ต้องแต่งชุด ที่แพรว ส่งมา

นะคะ แล้วก็อย่าลืม...ถ่ายรูปส่งไปให้แพรวด้วยค่ะ แพรวคิดถึงคุณยายเหลือเกิน

ในวันปีใหม่คุณยายคงทำบุญตักบาตร เช่นทุกปี จะผัดกันตรงที่ปีนี้แพรวไม่ได้ช่วยคุณยาย ตักบาตร แพรว ขอ สละสิทธิ์ให้น้องน้อยทำหน้าที่แทนไปก่อนค่ะ ถ้าปีไหนมีโอกาสดี แพรวจะมาช่วยคุณยายค่ะ คุณยายกรุณา บอกน้องน้อย ด้วยว่าให้อธิษฐานขอพรเพื่อแพรวบ้าง อย่าลืมนะคะ สำหรับคุณยายถึงแพรวไม่บอก แพรวก็ทราบ ค่ะว่าคุณยายต้องขอพรให้แพรวทุกครั้ง ดังนั้นพอแพรวคิดถึงตรงนี้ที่ไร อุดที่จะปลาบปลื้มใจไม่ได้ ที่แพรวยังมีคุณยาย คอยเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา คุณยายทราบไหมคะว่า...แพรวคิดถึงคุณยายครั้งใด ทำให้แพรวมีมานะที่จะเรียน และต่อสู้อุปสรรคทุกอย่าง เพื่อ...เพื่อว่า...สักวันหนึ่ง...วันแห่งความสุข สมหวัง และปลื้มปิติ

ของแพรว แล้ววันนั้นแพรวจะดีใจที่สุด และคิดว่า คุณยายก็ต้องแสดงความยินดีกับแพรว แทนคุณพ่อคุณแม่ของแพรวด้วยค่ะ ทัศนของแพรวก็จะตั้งใจเรียน ถึงแม้ว่าจะต้องใช้เวลามากถึง 3 ปีกว่าก็ตาม แพรว... ไม่หวั่นเกรงความยากลำบาก และอุปสรรคนานาประการทั้งสิ้น ตราบเท่าที่แพรวยังมีคุณยาย เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ของแพรว อยู่ค่ะ ... คุณยายของแพรว ...

คุณยายขา...แพรวอยากกลับไปเป็นแพรวของคุณยายอีกเช่นครั้งก่อนโน้น แพรวจำได้ว่า พอถึงคืนวันที่ 31 ธันวาคม คุณยายจัดงานฉลองฉลองเพื่อส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ มีการเลี้ยงกันระหว่างญาติสนิทมิตรสหาย งานดำเนินไปอย่างอบอุ่นและเป็นกันเอง เมื่อฉลองเสร็จ คุณยายเตรียมอาหาร ที่จะใส่บาตรในวัน ปีใหม่ไว้พร้อม พอถึงเช้าตรู่แห่งวันใหม่...ปีใหม่แพรวก็ลงมาช่วยคุณยายตักบาตร ขณะที่คุณยายตักข้าว แพรวจะคอยใส่กับข้าวและขนมลงไปในบาตรพระด้วย และทุกครั้งแพรวจะแอบอธิษฐาน ขอให้แพรวได้เกิดมาอยู่ร่วมกับคุณยายอีกตลอดไปค่ะ เอ้อ แพรวเพิ่งนึกได้ ของขวัญที่คุณยายมอบให้แพรวเมื่อปีที่แล้ว แพรวยังเก็บรักษาไว้

อย่างดีเยี่ยมค่ะ แพรวเก็บไว้ใส่เฉพาะไปงานเท่านั้น สร้อย "ยี่หว่าสฟ้าเข็ม" มีจี้รูปหนูสีเหลือง นม เบียกปูน ที่คุณยายให้เป็นของมีค่า ซึ่งแพรวรักมากค่ะ

ปีใหม่นี้ แพรว คงตักบาตร ร่วมกับเพื่อนๆ ที่มหาวิทยาลัย แพรวจะกราบขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก ช่วยลดบั่นดาลให้คุณยายที่แพรวรักยิ่ง ประสบความสุข ความเจริญด้วยจตุรพิชพรชัย และขอให้คุณยายอยู่เป็นมิ่งขวัญ ร่มโพธิ์ร่มไทรของแพรวและหลานๆ ทุกคนตลอดไปค่ะ

แหม.....แพรวอยากกลับมาบ้านจังเลย ไว้รอปีภาคเรียนแพรวจะรีบกลับมากราบเท้าคุณยายและจะอยู่ช่วยปรนนิบัติคุณยายเหมือนสมัยก่อนเลยล่ะ ตอนนั้น...แพรวทำได้ก็เพียงส่งความรักและเป็นห่วง คุณยายมาพร้อมกับจดหมายและของขวัญ เท่านั้นเอง คุณยายช่วยบอกน้องน้อยด้วยว่า แพรวคิดถึง และได้ฝากกระโปรงมาให้ 1 ชุด คงถูกใจนะค่ะ

ในระหว่างปีติ Asian Games แพรวอยากไปทัศนากับเพื่อนๆ จะล่องใต้กันค่ะ และจะแวะตามสวนอุทยานต่างๆ รวมทั้งน้ำตกสวยๆ หลายแห่ง ซึ่งแพรวยังไม่เคยไป

คุณยายอนุญาตให้แพรวไปนะคะ คุณยายขา

กราบมาด้วยความเคารพรักรยิ่ง

แพรว

คุณยายอ่านจดหมายจบลงด้วยน้ำตา
คลอปรมนัยน์ตาทั้งสอง พร้อมกับพูด
พึมพำออกมา

“โอ...หลานแพรวของยาย... อุตส่าห์
นึกถึงยายก่อนคนอื่น ยายรักแพรวเหลือเกิน
เชียว...วันนี้สังหรณ์ใจอย่างไรบอกไม่ถูก จะ
ห้ามไม่ให้แพรวไป ทศนาจร.....ก็ห้ามไม่ทัน
เพราะเด็กคนนั้นลองอยากทำอะไรก็ต้องทำได้
ได้....เจ้าประคุณ ขอให้คุณพระคุณเจ้าช่วย
คุ้มครองหลานรักของยายด้วยเถิด อย่าให้
เป็นอันตรายเลย.....เพียง!”

“ฮือ...คุณยายนี่ เหลวไหลจริง ๆ พี่ยาย
แพรวยังไม่ทันเป็นอะไรไปสักหน่อย ..บ่นอยู่
ได้” เสียงต่อว่าจากน้อย

“แม่น้อยก็...เป็นเช่นนั้นเรื่อยเชียว
แม่น้อยก็รู้อยู่แล้วว่า ยายเป็นห่วงแพรวแท้
ไหน ความจริงหน้านี้อากาขึงวิปริต เตียว
มีตีเปรสชันที่โน่นบ้างที่นี้บ้าง ฝนก็ตกอย่าง
ลึมหลุมตาไม่ขึ้นมา 2 วันแล้ว จะไม่ให้ยาย
เป็นห่วงแพรวได้ละ!” คุณยายคุณน้อย

พอคุณยายขึ้นมาอยู่ในห้องคนเดียว
ก็หยิบรูปถ่าย ของแพรวในชุดนิสิตยืนอยู่ใต้
ต้นไม้ ผมยาวถูกผูกด้วยโบว์สองข้าง ช่วย
ทำให้ใบหน้านั้นงามน่ารักยิ่งขึ้น ในมือหอบ
หนังสือเล่มหนา มองตรงมายังคุณยาย และ
คุณยายเองดูเหมือนว่าจะเห็น แพรวยิ้มให้
อย่างเศร้าสร้อย ริมฝีปากเผยอคล้ายจะพูด
อะไรด้วย แต่ก็ไม่มีเสียงใดๆ ผ่านออกมา
นอกจากดวงตาคู่นั้นที่ทอดตรงมายังคุณยาย
พอรู้สึกตัวคุณยายมือสั่น พร้อมกับทกรบ
รูปนั้นก็หล่นจากมือ คุณยายตะโกนออกมา
สุดเสียง.....

“หลานแพรวของยาย... โอ้!”

“อะไรคะ...เกิดอะไรขึ้น คุณยาย
ขา บอกหน่อยด้วยค่ะ” เสียงเอะอะของ
น้อยตั้งขึ้นพร้อมกับเขย่าแขนคุณยาย

“เอื้อ...เปล่านั้นแม่น้อย...ยาย
เพียง แต่ตาพร่าไปเท่านั้น เลยเห็น เป็นว่า
แพรวเขามาหาแล้วจะพูดอะไรก็ไม่พูด ยาย
เลยตกใจ” คุณยายปฏิเสธเสียงแผ่ว

“อุบัติเหตุของ รถทัศนจรประ-
สานงากับรถบรรทุก!”

จากปาก หัวข่าว ของหนังสือพิมพ์ ทุก
ฉบับ ทำให้ผู้อ่านเกิดความกระหายที่จะได้
ทราบรายละเอียดจากข่าวนั้น น้อยก็เป็น

เช่นเดียวกับคนอื่น พอเห็น พาดหัวข่าวเช่น
นั้นก็ซื้อหนังสือพิมพ์กลับไปบ้าน ตลอดทาง
ก็ภาวนาอย่าให้เป็นรถคันเดียวกับที่พี่สาวตน
ไปด้วยเลย พออ่านรายละเอียดเท่านั้น น้อย
ถึงกับตัวชา น้ำตาพร่ำพรายหยดรดหนังสือ
พิมพ์ เพราะ... เพราะพี่แพรว ก็เป็นคน
หนึ่งที่อยู่ในรถทัศนารนั้นด้วย โอ้ย....
ตายแล้ว... คุณยายขา... ต่อจากนั้นทั้งคุณ-
ยายและหลานสาวก็กอดกันร้องไห้ ปานว่าจะ
ซาใจ...

“แพรว... แพรว... ของยาย... ไร้อ....
ไม่น่าด่วนจากยายไปเลย ต่อไปนี้ยายจะอยู่
เพื่อเป็นความหวังของใครอีก.....ไร้อ... แพรว
ของยาย!” คุณยายสะอื้นไห้และพูดรำพัน
ต่าง ๆ ถึงแพรว

ฉบับพลัน ! เหมือนมีของเย็น ๆ มา
กระทบผิวกาย ทำให้คุณยายเกิดความเย็น
วาบเข้าไปถึงใจ และแว่วเสียงของหลานรัก
ดังใกล้เข้ามา

“แพรวคงไม่มีโอกาสมาร่วมฉลอง และตักบาตร
ร่วมกับคุณยาย....”

ยายไม่นึกเลยไม่เคยคิดว่า นั่นเป็นलग
สังสรรค์ที่แยกราบเข้ามาใกล้ โอ้...ความตาย
ทำไมมาเร็วเหลือเกิน.....ความตายไม่มีจำกัด
อายุ...วัย...

“แพรวหลานรักของยาย ยายเสียใจมากที่
แพรวไม่ได้กลับมาหาเราอีกแล้วต่อไปนี้.... พอปีค
ภาคเรือน ยายคงต้องนั่งรอ.... รอและรอหลาน
แพรวคนดีของยายต่อไปอีก... ยายจะรอนานวาระสุค
ทัยของยายจ๊ะ แพรว . หลานรัก!”